

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 5
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬงเพชร

ผลของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการกับการทำงานที่มีต่อมาตรฐานผลการเรียนรู้
ในรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการท่องเที่ยว
และการโรงแรม

Learning Outcomes Standard of Work Integrated Learning on Curriculum
Mapping in Food and Beverage Service Course of Bachelor of Art in Tourism and
Hotel Program

กัรนต์ เจริญสุวรรณ¹ และ สุภาภรณ์ หมั่นหา²
Karan Charoensuwan¹ and Suphaporn Munha²

^{1,2} อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬงเพชร

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้ก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกับการทำงานในรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม 2) เปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้หลังการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกับการทำงานกับเกณฑ์ ร้อยละ 70 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการกับการทำงานในรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬงเพชร ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้รายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม และแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการกับการทำงานในรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แบบ t – test dependent, t – test one sample และการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการเรียนรู้รายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่มของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกับการทำงานสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกับการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้รายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่มของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกับการทำงานสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรมที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการกับการทำงานในรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม ในภาพรวม มีความพึงพอใจในระดับมาก

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้ / การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการกับการทำงาน / มาตรฐานผลการเรียนรู้

Abstract

This research aims to 1) compare the results of learning between pre- and post- Work integrated learning management in food and beverage service course 2) Compare the learning outcomes after Work integrated learning management with higher than 70% of standardized learning outcome criteria and 3) study the satisfaction of the first year students on Work integrated learning management in Food and beverage service course. The sample group was a group of 30 first year Tourism and Hotel students in Faculty of Management science. The research instruments were a learning test in Food and beverage service course and a questionnaire for investigating learner's satisfaction. The statistics for data analysis were percentage, mean, standard deviation, and t-test dependent and t-test one sample. The findings indicated that 1) The post-work integrated learning outcomes of the first year students in Food and beverage service course were statistically

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 5
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

higher than pre-work integrated learning management at .01. 2) The post-work integrated learning outcomes of the first year students in Food and beverage service course were statistically higher than 70% of standardized learning outcome criteria at .01. 3) The overall satisfaction of the first year students who studied in Food and beverage service course on Work integrated learning management was at high level.

Keywords: Learning Management / Work Integrated Learning / Learning Outcome Standard

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงที่มุ่งผลิตกำลังคนออกไปรับใช้สังคมและประเทศชาติ ในแขนงวิชาชั้นสูงแขนงต่างๆ ซึ่งประเทศที่มีพลเมืองที่ได้รับการศึกษาสูงย่อมได้เปรียบกว่าประเทศที่พลเมืองด้อยคุณภาพทางการศึกษา เนื่องจากสามารถผลิตบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ เพื่อเป็นกำลังในการพัฒนาประเทศ ประเทศไทยประสบปัญหาวิกฤติคุณภาพอุดมศึกษา สถาบันอุดมศึกษาไทยผลิตบัณฑิตไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ ขาดความรู้และทักษะของอาชีพ ไม่เชื่อมโยงกับสังคม และการประกอบอาชีพที่สอดคล้องกับการศึกษาของ จงจิตต์ ฤทธิรงค์ และรีนา ต๊ะตี (2558, บทคัดย่อ) ที่ได้ผลการวิจัยว่า มีความไม่สอดคล้องกันของความต้องการแรงงานฝีมือและการผลิตแรงงานในประเทศไทย ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพของแรงงาน ช่องว่างของทักษะที่สถานศึกษายังไม่สามารถผลิตแรงงานเพื่อเติมเต็มความต้องการของฝ่ายผู้ประกอบการได้นั้น เป็นความท้าทายระดับชาติที่จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและผู้ประกอบการเพื่อสร้างและพัฒนาแรงงานฝีมือของคนไทย

กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 – 2565) ได้ระบุว่า แนวทางในการแก้ปัญหาคุณภาพอุดมศึกษาทำได้โดยการปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้เป็นความร่วมมือของแต่ละกลุ่มมหาวิทยาลัยและสมาคมวิชาชีพ/วิชาการ ให้มีการออกแบบระบบความเชื่อมโยงระหว่างอุดมศึกษากับภาคการผลิต เพื่อสร้างภารกิจของมหาวิทยาลัยที่ใช้อุปสงค์จากภาคการผลิตเป็นตัวตั้ง ทั้งการจัดหลักสูตรและการเรียนการสอน การบริการวิชาการ การวิจัย (Demand led curriculum, technical services and research) โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยที่เน้นวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แนวทางหนึ่งในการแก้ปัญหาคุณภาพอุดมศึกษาไทยและอาชีวศึกษา คือการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการกับการทำงาน (Work-integrated Learning) หรือ WIL (สำนักนโยบายและแผนการอุดมศึกษา, 2551)

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2554, หน้า 25 – 28) กล่าวว่า การจัดการศึกษาที่บูรณาการการเรียนรู้กับการทำงาน หรือ WIL เป็นกรณีหนึ่งของการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ที่ช่วยให้นักศึกษามีโอกาสในการประยุกต์ความรู้ ทักษะการทำงาน และทักษะเฉพาะที่สัมพันธ์กับวิชาชีพ ได้รู้จักชีวิตที่แท้จริงของการทำงานก่อนสำเร็จการศึกษา นอกจากนี้องค์การผู้ใช้บัณฑิตและสถาบันอุดมศึกษายังได้รับประโยชน์ในเชิงความร่วมมือและการพัฒนาปรับปรุงงานและหลักสูตร ซึ่ง WIL สามารถแบ่งได้เป็น 9 รูปแบบ ได้แก่ 1) การกำหนดประสบการณ์ก่อนการศึกษา (Pre – course Experience) 2) การเรียนสลับกับการทำงาน (Sandwich Course) 3) สหกิจศึกษา (Cooperative Education) 4) การฝึกงานที่เน้นการเรียนรู้หรือการติดตามพฤติกรรมการทำงาน (Cognitive Apprenticeship or Job Shadowing) 5) หลักสูตรร่วมกับมหาวิทยาลัยและอุตสาหกรรม (Joint Industry University Course) 6) พนักงานฝึกหัดใหม่หรือพนักงานฝึกงาน (New Traineeship or Apprenticeship) 7) การบรรจุให้ทำงาน หรือฝึกเฉพาะตำแหน่ง (Placement or Practicum) 8) ปฏิบัติงานภาคสนาม (Fieldwork) 9) การฝึกปฏิบัติจริงภายหลังสำเร็จการเรียนทฤษฎี (Post – course Internship)

รายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม เป็นรายวิชาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม พ.ศ. 2560 สังกัดคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ซึ่งเป็นรายวิชาแบบทฤษฎีควบคู่ปฏิบัติที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีทักษะที่ดีและเป็นมาตรฐานในด้านการบริการ สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในสถานการณ์ต่างๆ ได้ มีความรู้ความสามารถในด้านอาหารและเครื่องดื่ม รวมทั้งมีทักษะมนุษยสัมพันธ์ บุคลิกภาพ และจริยธรรมที่เหมาะสม แต่จากการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมา ผู้สอนสังเกตว่า ผู้เรียนมีทักษะที่ดีแต่อาจยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการได้ ไม่สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานการณ์

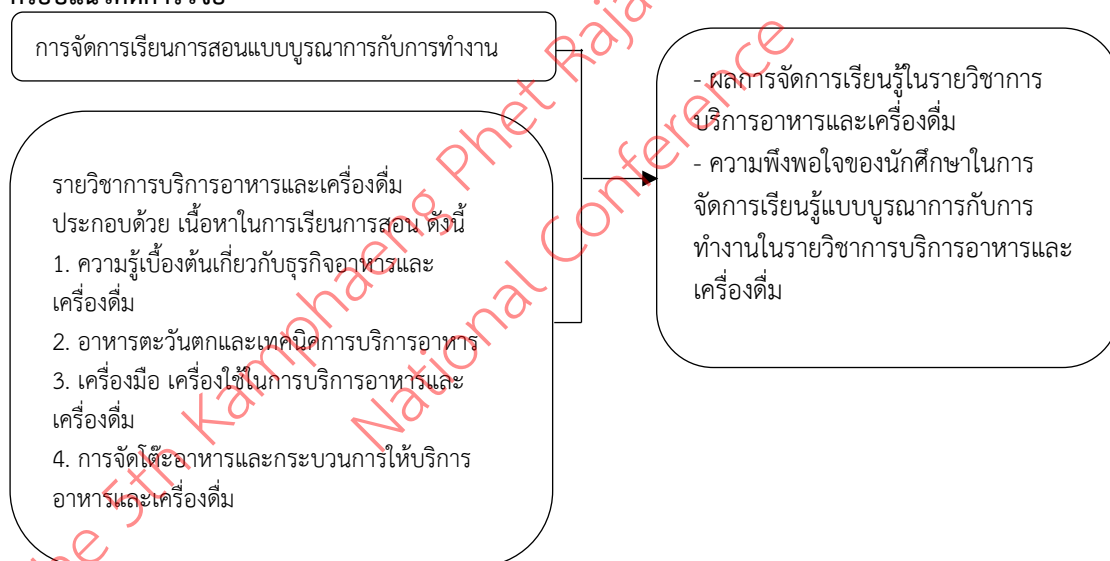
รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 5 สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ต่างๆ ได้ เนื่องจากขาดประสบการณ์ เมื่อพบกับสถานการณ์จริง เกิดความประหม่า ไม่กล้าที่จะให้บริการ ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการกับการทำงานเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการ เกิดทักษะการบริการในสถานการณ์จริง รวมทั้งยังเป็นแนวทางหนึ่งในการสร้างความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้ก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกับการทำงานในรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้หลังการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกับการทำงานกับเกณฑ์ร้อยละ 70
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการกับการทำงานในรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการดำเนินงานวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ที่เรียนรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม รหัส 3571106 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้รายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยสอดคล้องกับเนื้อหาในการเรียนการสอน ดังนี้ 1) ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม 2) อาหาร

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 5
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ตะวันตกและเทคนิคการบริการอาหาร 3) เครื่องมือ เครื่องใช้ในการบริการอาหารและเครื่องต้ม 4) การจัดโต๊ะอาหารและกระบวนการให้บริการอาหารและเครื่องต้ม ที่กำหนดไว้ในรายละเอียดของรายวิชา (มคอ.3) เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก และหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่น ประกอบด้วยชุดแบบทดสอบ ดังนี้

- 1) เรื่องความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับธุรกิจอาหารและเครื่องต้ม จำนวน 15 ข้อ
- 2) เรื่องอาหารตะวันตกและเทคนิคการบริการอาหาร จำนวน 6 ข้อ
- 3) เรื่องเครื่องมือ เครื่องใช้ในการบริการอาหารและเครื่องต้ม จำนวน 13 ข้อ
- 4) เรื่องการจัดโต๊ะอาหารและกระบวนการให้บริการอาหารและเครื่องต้ม จำนวน 20 ข้อ

การวิเคราะห์หาค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนก โดยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20 – 0.80 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ซึ่งได้ข้อสอบตามเกณฑ์ดังกล่าว จำนวน 54 ข้อ ซึ่งแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความยากตั้งแต่ 0.44 – 0.78 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.22 – 0.59 จากนั้นนำไปหาค่าความเชื่อมั่น ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.867 แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ให้นำไปใช้ทดสอบทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน

2. แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการกับการทำงานในรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องต้ม เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (rating scale) ซึ่งมีระดับค่าความพึงพอใจแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ตามลำดับ

ขั้นตอนการรวบรวมข้อมูล

1. กำหนดรายละเอียดของรายวิชา (มคอ.3) โดยให้สอดคล้องกับรายละเอียดของหลักสูตร (มคอ.2) ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF)
2. ดำเนินการทดสอบวัดผลการเรียนรู้ก่อนเรียน (Pre – Test) กับนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง
3. ผู้วิจัยดำเนินการสอนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการกับการทำงานเป็นเวลา 10 สัปดาห์ๆ ละ 4 ชั่วโมง
4. หลังจากครบกำหนดระยะเวลา จึงดำเนินการทดสอบผลการเรียนรู้หลังเรียน (Post – Test) ด้วยแบบทดสอบชุดเดียวกับก่อนเรียน
5. เปรียบเทียบผลการเรียนรู้แบบบูรณาการกับการทำงานก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t – test dependent
6. เปรียบเทียบผลการเรียนรู้แบบบูรณาการกับการทำงานหลังเรียนกับเกณฑ์มาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยใช้ t – test one sample
7. สอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการกับการทำงานในรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องต้ม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. อธิบายให้นักศึกษาทราบและเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการกับการทำงาน และทดสอบโดยใช้แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ในรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องต้มก่อนเรียน (Pre – Test) กับนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง
2. ดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการกับการทำงานตามแผนการสอนให้กับนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างเป็นเวลา 10 สัปดาห์ๆ ละ 4 ชั่วโมง
3. ทดสอบโดยใช้แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ในรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องต้มหลังเรียน (Post – Test) กับนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นให้นักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างตอบแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการกับการทำงานในรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องต้ม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. เปรียบเทียบผลการเรียนรู้แบบบูรณาการกับการทำงานก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) โดยใช้การทดสอบแบบ t – test dependent

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 5
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬงเพชร

2. เปรียบเทียบผลการเรียนรู้แบบบูรณาการกับการทำงานหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 เป็นการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) โดยใช้การทดสอบแบบ t – test one sample
3. วิเคราะห์และประมวลผลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ในการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) ที่ได้จากค่าคะแนนแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจมีต่อการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการกับการทำงานในรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเรียนรู้รายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่มของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกับการทำงานมีผลการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกับการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ผลการเรียนรู้รายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่มของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกับการทำงานสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการกับการทำงานในรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม ในภาพรวม มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความพึงพอใจมากที่สุด ได้แก่ ด้านกระบวนการเรียนการสอน มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) และประเด็นที่มีความพึงพอใจสูงสุด คือ เป็นวิธีการที่ช่วยให้ได้ค้นพบความรู้ด้วยตนเอง มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$) ด้านที่มีความพึงพอใจรองลงมา ได้แก่ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) และประเด็นที่มีความพึงพอใจสูงสุด คือ ทำให้เกิดการเรียนรู้จากการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$) ด้านที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) และประเด็นที่มีความพึงพอใจสูงสุด ได้แก่ ทำให้มีความรับผิดชอบมากขึ้น มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$)

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ จากการวิเคราะห์ข้อมูล มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการเรียนรู้รายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่มของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกับการทำงาน สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกับการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องมาจากนักศึกษาได้มีการฝึกปฏิบัติจริงที่บูรณาการกับการทำงานในสถานประกอบการ และได้ประสบการณ์จากการฝึกปฏิบัติงาน เช่น การบริการ การรับคำสั่งจากลูกค้า และการต้อนรับ เป็นต้น ทำให้นักศึกษาสามารถเข้าใจในบทเรียนได้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของกุล วิวัฒน์ วุฒิกิจ (2554) เรื่อง ผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาสาขาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ โดยการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการใช้กรณีศึกษา (case study) ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนดีขึ้นหลังจากการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการใช้กรณีศึกษา และยังสอดคล้องกับบรรพดี แดนชนบ (2557) เรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงคิดวิเคราะห์และความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงคิดวิเคราะห์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWL-Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้รายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่มของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกับการทำงานสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกับการทำงาน ทำให้นักศึกษามีทักษะที่จำเป็นในการบริการอาหารและเครื่องดื่ม ผู้สอนซึ่งเป็นพนักงานในสถานประกอบการให้ความเป็นกันเองทำให้นักศึกษาเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสิริชัย นัยกองศิริ (2554) เรื่อง การพัฒนารูปแบบการ

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 5
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีโดยบูรณาการการสอนในสถานประกอบการ ในขั้นตอนดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 3 ดำเนินงานตามรูปแบบและเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่า ความก้าวหน้าและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสูงกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ 41.64 และ 84.08 ตามลำดับ) และยังสอดคล้องกับปรีวี อ่อนสอาด (2556) เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ เรื่อง การวัด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) กับการสอนตามปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) เรื่อง การวัด สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการกับการทำงานในรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม ในภาพรวม มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) สอดคล้องกับประเสริฐ แก้วแจ่ม (2555) เรื่อง รูปแบบการจัดกระบวนการสอนรายวิชาเพื่อฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถานประกอบการ ในขั้นตอนดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 3 ทดลองดำเนินการและเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกระบวนการสอนรายวิชาเพื่อฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถานประกอบการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$) และสอดคล้องกับบรรพดี แคนชนบ (2557) เรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงคิดวิเคราะห์และความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWL-Plus โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$) รวมทั้งยังสอดคล้องกับกุลวิมล วุฒิก (2554) เรื่อง ผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาสาขาการบริการทรัพยากรมนุษย์ โดยการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการใช้กรณีศึกษา (case study) ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจในการเรียนการสอนด้วยวิธีการใช้กรณีศึกษาอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้สอนควรกำหนดช่วงเวลาที่เหมาะสมในการเข้าทำงานในสถานประกอบการในแต่ละครั้ง เพื่อให้นักศึกษามีทักษะในการบริการได้อย่างเหมาะสม มีโอกาสในการบริการลูกค้าที่มาใช้บริการจริง
2. อาจารย์ผู้สอนต้องทำความเข้าใจกับสถานประกอบการในเรื่องทักษะการเรียนรู้ที่ต้องการตามมาตรฐานการเรียนรู้ของรายวิชา ซึ่งจะทำให้การจัดการเรียนการสอนในรูปแบบที่บูรณาการกับการทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น
3. อาจารย์ผู้สอนต้องมีการกำกับติดตามนักศึกษาในสถานประกอบการ เพื่อดูพัฒนาการของนักศึกษาในการพัฒนาทักษะด้านการบริการ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่บูรณาการกับการทำงาน ไปศึกษาผลการเรียนรู้ในรายวิชาอื่นๆ
2. ควรศึกษาผลกระทบของการจัดการเรียนการสอนที่บูรณาการกับการทำงานในด้านต่างๆ เช่น ด้านเวลา ด้านสถานประกอบการ ด้านการออกกลางคืนของนักศึกษา เป็นต้น เพื่อเป็นการพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบบูรณาการกับการทำงาน

เอกสารอ้างอิง

- กุลวิมล วุฒิก. (2554). ผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาสาขาการบริการทรัพยากรมนุษย์ โดยการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการใช้กรณีศึกษา (Case study) (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- จงจิตต์ ฤทธิรงค์ และรีนา ต๊ะดี. (2558). ข้อท้าทายในการผลิตแรงงานฝีมือไทย เพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. ใน อารี จำปากลาง, ปัทมา ว่าพัฒนางศ์ และกาญจนา ตั้งชลทิพย์, ความหลากหลาย

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 5
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ทางประชากรและสังคมในประเทศไทย ณ ปี 2558 ประชากรและสังคม 2558, หน้า 129 – 147.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.

- บรรพดี แดนชนบ. (2557). ผลของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงคิดวิเคราะห์และความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ปรวี อ่อนสอาด. (2556). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ เรื่อง การวัด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) กับการสอนตามปกติ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประเสริฐ แก้วแจ่ม. (2555). รูปแบบการจัดกระบวนการสอนรายวิชาเพื่อฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถานประกอบการ. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาการสอนเทคนิคศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- เลขาธิการสภาการศึกษา, สำนักงาน. (2554). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการเรียนการสอนที่บูรณาการเรียนรู้ออกไปกับการทำงาน (Work – integrated learning) ในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย. กรุงเทพฯ: พรักหวานกราฟิก.
- สำนักนโยบายและแผน การอุดมศึกษา. (2551). กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิริชัย นัยกองศิริ. (2554). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีโดยบูรณาการเรียนการสอนในสถานประกอบการ. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาการสอนเทคนิคศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.